

"כוחה של התמדה מול פרי הוויתורים"

27.12.2023

ממוני בטיחות, מהווים את הכוחות המרכיבים את המטרות המשותפות שלנו.

זה לא רק Storytelling, אנחנו עדיין לא מבינים את העוצמה שיש בהעברת המסרים שלנו, במניין השיקולים, אנו חוטאים בסדרי עדיפות וזה מתכון ללוטים בערפל.

אם לא נבין את הנסיבות ונקפוץ למסקנות במודל ה-"אין סיכוי" לומר, ממילא נקבל את ההווה זה אומר, להיתקע על Hold, להניף דגל לבן או לבחור ולהמשיך לדאות ולתהות בדילמת הישרדות המלווה אותנו,

יאללה עוד יום עבר... ללא ביטוח אחריות מקצועית ומבלי שמישהו יגן על המגן. ברוך השם שלא קרה כלום ולא ראינו אמבולנס או ניידת אחריה.

אם נמשיך לזעוק מי "האבא האחראי" על ההגנה עלינו, התשובה שתהדהד לאוזנינו בעת הזו היא: "וואלה באבא... וואלה בטיח".

הבעיות של ממוני הבטיחות בעבודה הם בעיות אישיות של כל אחד ואחד, לא פחות מהבעיות האישיות והפרטיות שלנו.

בטרם נקלע ל"כף הקלע", מועלית בפניכם השאיפה להיטהר ולהימנע מחדוד המצוקה אליה נקלעו רבים מאתנו, בין אם מהתאבה לביטחון עצמי ועודף אחריות, לבין הרצון העליון לאחדות מוחלטת שטרם התממשה.

הצרות אינם אסון טבע באוקיינוס השקט או מכה משמיים, הם כאבן נגף ומכשול בביטחון האישי הנדרש לרובנו, זה אתה ואני וכל מי שביטחונו האישי והמשפחתי חשוב לו, נקודה.

עודף הרצונות שלנו, התנודה בשאיפות הנשגבות, הכיסופים לתאוות החומריות, המנוחה שגרת זרי דפנה עלולות לגרום לנו לניקור ואיבוד יכולותינו לתפקד בצורה יציבה ומסודרת.

עלינו להציב גבולות וגידור בתחומינו.

בעיה מורכבת במחוזותינו, כשמישמות רבות מדיי מוטלות עלינו.

אנו נוהגים ברצינות תהומית ובהרגשה המקננת בנו והיא כי אנו עלולים לכרוע תחת הנטל הצפוי מבלי יכולת להרפות.

האם אנו פועלים וחושבים באותה מידה?

דאגות אלו נובעות מחוסר האמונה ביכולת להביא מזור למכאובינו.

יש לנו ידע, יש בנו את היכולת לבצע מהלכים שימנעו פלישה למקום היציב בשליחותנו,

אז מי מנסה לשנות את הקולות הפנימיים שלנו?

צריך להבין שרובנו חשים חוסר שליטה בעניין ההגנה הנדרשת מאתנו על עצמינו, לעומת ההגנה הנדרשת מאתנו למען אחרים, אנו מודעים למהות ול - Essence בתפקידים העיקרים שלנו כבעלי

מקצוע ואקדמאיים, בעלי תפקיד סטטוטורי עם גישה, יחס – attitude.

אנחנו לא מודעים לעובדה שפרט למארז התפקידים אנחנו "משרתים" וממלאים את הצרכים של הציבור העובד ופועלים למענו עם ארסנל של נשק ללא כדורים או תחמושת הראויה לשליחות.

המציאות המורכבת הופכת אותנו לאוטומטים בפעולות חוזרות ונשנות והכל לכאורה בסדר, לא תמיד, יש מה לשפר, אם רק נציב גבולות לביטחון העצמי המופרז שלעיתים מלווה אותנו. המילה "שינוי" אינה משתקת.

התבנית לביטחון דורשת סדר באי סדר הקיים במקומות האפורים בהם אנו נתונים, כדי לשנות ולהשתנות עלינו להפוך לאדריכלים בפרויקטים בהם אנו מטפלים וכן למהנדסי התודעה והביצוע, על פי מודל תכנון הבית, לפני בניית הבית, לדוגמא: מגדרים את השטח ומציבים את השלט: "כאן בונים - הכניסה לזרים אסורה". זאת מתוך מגמה להכריז על הכרת הגבולות של השטח.

הגבול שלנו פרוץ!?

חסרים לנו הרבה מאוד פרטים כדי לשפוט נכון את גבולות הגזרה בתחום פעילותינו. את השטח ניתן לגדר, מתוך הבנה שלא תמיד תתאים לכל ה"שכנים" שמסביב, אולם בניית תשתית בטוחה תניב יסודות מוצקים לבית בטוח בשליחותנו..

ככל שנצמח תוך שילוב כוחות, נהווה מכפיל כוח ונהפוך לתלכיד של שותפים באחדות, בסולידריות ברעות ובשרשרת של אחווה חברית, מקצועית וקולגיאלית.

אנו קרובים יותר מתמיד לשיתופי פעולה וחיבור לסביבה שיש בה מאפיינים למחויבות וזאת כדי לייצר אימפקט של שינוי אתגרי.

אנו נמשיך ונפעל במלוא המרץ ביוזמות המקדמות את מטרותינו במטרה לפעול לעתיד טוב יותר עבורנו ועבור הדורות הבאים.

אנו קוראים לגופים ומוסדות נוספים לחבור אלינו על מנת להגיע ליעדים שהצבנו לעצמינו.

תחום הבטיחות בכללותו משתנה ודורש יצירתיות, חשיבה כמותית, ביקורתיות, כישורי שפה, סתגלנות, מיומנויות דיגיטליות גבוהות ונכונות ללמידה מתמדת למען אופק אופטימי.

אתכם בכל רגע,

יעקב עזרא - יו"ר הארגון.

052-6181606

ארגון הממונים על הבטיחות והגיהות בישראל

מרכז הארגון : משרדים ראשיים, הלשכה והמכללה - נתניה, מרכז הבנייה שבאצטדיון העירוני.

טל: 08-8599301 052-4172333 memunim.org.il memunim@netvision.net.il